

Det er lige så naturligt, at der nu sker en vægtforskydning over mod Nordvestrusland og Kaliningrad med det formål at sikre fred og stabilitet i Europa i endnu højere grad.

Når fokus i så høj grad forskydes mod Øst, er det glædeligt, at det kan ske samtidig med en opprioritering af Vestnorden i det nordiske samarbejde. Derved sikrer vi os, at Norden ikke deles midt over. Med vores særlige ansvar for Færøernes og Grønlands interesse er denne balance meget vigtig.

På de respektive udvalgsområder er der grund til at støtte de prioriteringer, som redegørelsen omhandler. Det gælder f.eks. analysen af det fælles nordiske kultursamarbejdes fremtidige udvikling. Og det er vigtigt med en fælles handlingsplan vedrørende uddannelse og forskning mellem de nordiske lande, de baltiske lande og det nordvestlige Rusland.

Det er også oplagt med et samarbejde om energipolitikken, herunder sikringen af det nordiske elmarked.

Med det udvidede EU og med interessen for det nordvestlige Rusland bør transportområdet, som redegørelsen påpeger, have en høj prioritet med hensyn til trafikikkerhed, miljø og specielt Østersøamarbejdet.

Hvis jeg skal pege på et enkelt område, som måske kunne have fortjent en større opmærksomhed, er det spørgsmålet om integrations-samarbejdet i Norden. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren vil fremme den tanke i Nordisk Ministerråd, at man etablerede et tættere samarbejde med henblik på at inspirere og lære af hinanden, når det gælder integrations- og indvandrerproblemerne. Det er måske netop i år på sin plads at stille det spørgsmål, al den stund det svenske formandskab har haft integration som sit hovedtema, herunder også integration i de enkelte nordiske lande.

Jeg synes, det er vigtigt at konkludere, at i den sammenfatning, som redegørelsen slutter med, står der, at det nordiske samarbejde bygger på et værdifællesskab, som samler os.

Dernæst ville jeg gerne sige lidt om de fremtidige prioriteringer, hvor det konstateres, at EU i stigende grad bliver en referenceramme for det nordiske samarbejde. Her vil jeg gerne tilkendegive, at vi i Venstre er parate til at følge det op. Vi mener ikke, at det nordiske samarbejde kan foregå i et vakuum; det må nødvendigvis være en del af den internationale integration.

Det særlige for de nordiske lande er den fælles kulturarv og det etiske grundlag. Norden er

en stærk region, som både kan fungere som et forbillede og samtidig som en pression. Derfor er det vigtigt, at det nordiske samarbejde har visioner for fremtiden, og at det gerne ligger et skridt foran, når det gælder udviklingen.

Kl. 14.05

Når EU udvides, øges behovet for samarbejde mellem lande med samme værdier. Og en udvikling mod en regionalisering må naturligvis blive en realitet. Til trods for, at landene i Norden på mange punkter er forskellige, findes der et stærkt fundament i det traditionelle nordiske samarbejde og et stort antal fælles områder, som vi er enige om. Det nordiske skattefinansierede uddannelsessystem modvirker bl.a. en marginalisering.

Venstre mener, at der allerede findes et potentiale for at opbygge en stærk nordlig region med tre nordiske medlemslande, to nordiske EØS-lande og tre baltiske lande i et udvidet Europa. Norden kan fungere som bro mellem de gamle og de nye EU-medlemsstater. EU's Nordlige Dimension er et vigtigt samlende koncept, især når det gælder Rusland.

Den Nordlige Dimension udgør rammerne for en politisk dialog og et konkret samarbejde mellem parterne. Alle nordiske lande er engagerede og involverede, og Norden kan her medvirke til at fremføre konkrete lovforslag. Derfor bør arbejdet med EU's Nordlige Dimension i fremtiden have en central rolle i det nordisk-baltiske samarbejde.

Venstre ser frem til et endnu stærkere prioriteret nordisk samarbejde, som kan blive til nytte, både i og uden for Norden.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg har et enkelt spørgsmål til Venstres ordfører: Når nu Venstre fremfører sådan vældig flot, hvordan tingene foregår i Nordisk Råds sammenhænge, vil jeg godt spørge om, hvordan det går med realiseringen af den rekommandation, der opfordrer regeringen til at vurdere de nye lovforslags konsekvenser i forhold til andre nordiske lande. Det er rekommandation nr. 18/2002; en sag, som vi også tidligere har snakket om her i Folketinget.

Sådan som jeg forstår redegørelsen, skal den nu bare afskrives, uden at der, så vidt jeg kan se, er sket ret meget i forhold til det danske Folketing. Jeg vil godt spørge Venstre, om det er rigtigt, at man egentlig bare har tænkt sig at afskrive det her uden i øvrigt at foretage sig mere.